

Cel ce a venit în numele Domnului

Sabat după-amiază

De memorat: Psalmii 118:22,23

²² „Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii. ²³ Domnul a făcut lucrul acesta și este o minunăție înaintea ochilor noștri.”

Psalmii dau mărturie despre persoana și lucrarea Domnului Hristos. În psalmi se întâlnesc aproape toate aspectele lucrării Sale în cadrul planului de mântuire. Viața și lucrarea Lui sunt prefigurate și prezise în diferite moduri în conținutul psalmilor, adeseori cu o acuratețe remarcabilă: dumnezeirea lui Hristos, filiația Lui, ascultarea Lui, patosul Lui pentru templul lui Dumnezeu, identitatea Lui de bun Păstor, trădarea de care a avut parte, suferința, oasele Lui nefrânte, moartea, învierea, înălțarea, lucrarea Lui de mare-preot și domnia Lui. Toate sunt acolo, așa cum au fost prezise cu multe secole înainte ca Isus să fi venit în corp omenesc pe pământ. Nu este de mirare că, vorbind despre lucrarea Lui, Domnul Isus a făcut trimitere la psalmi atunci când le-a vorbit ucenicilor pe drumul spre Emaus (Luca 24:44). Dorea ca ei să găsească în psalmi dovezile identității Sale.

O parte dintre psalmii care exprimă o împlinire tipologică în Hristos sunt: 24, 45, 72 și 101 (Împăratul și Judecătorul ideal), 88 și 102 (rugăciunile slujitorului lui Dumnezeu aflat în suferință). În toți psalmii însă, în tânguiri, mulțumiri, laudele și apelurile la dreptate și eliberare ale psalmiștilor, putem auzi ecurile rugăciunii Domnului Hristos pentru salvarea lumii.

Duminică, 25 februarie

Păstorul divin care Se jertfește

1. Citește Psalmii 23; 28:9; 80:1; 78:52,53; 79:13 și 100:3. Cum este descrisă în aceste texte relația dintre Domnul și poporul Său?

Psalmul 23

¹ Domnul este păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.

² El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă;

³ îmi învionează sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său.

⁴ Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie.

⁵ Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și paharul meu este plin de dă peste el.

⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele, și voi locui în Casa Domnului până la sfârșitul zilelor mele.

Psalmii 28:9

⁹ Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântă moștenirea Ta! Fii păstorul și sprijinitorul lor în veci.

Psalmii 80:1

¹ Ia aminte, păstorul lui Israel, Tu care povățuiești pe Iosif ca pe o turmă! Arată-Te în strălucirea Ta, Tu care șezi pe heruvimi!

Psalmii 78:52,53

⁵² Cum a pornit pe poporul Său ca pe niște oi și i-a povățuit ca pe o turmă în pustiu.

⁵³ Cum i-a dus fără nicio grijă, ca să nu le fie frică, iar marea a acoperit pe vrăjmașii lor.

Psalmii 79:13

¹³ Și noi, poporul Tău, turma pășunii Tale, Te vom lăuda în veci și vom vesti din neam în neam laudele Tale.

Psalmii 100:3

³ Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui.

Imaginea Domnului ca Păstor și a poporului lui Dumnezeu ca turma pășunii Lui evidențiază călăuzirea lui Dumnezeu, grija Lui constantă pentru poporul Său și dependența poporului de Dumnezeu în vederea împlinirii tuturor nevoilor sale. Imaginea transmite ideea de apropiere între Dumnezeu și poporul Său pentru că păstorii locuiau împreună cu turmele lor și aveau grijă de fiecare oaie în parte. Imaginea pastorală subliniază de asemenea calitatea lui Dumnezeu de stăpân al turmei, garantată de două legături puternice: creația (Psalmii 95:6,7; 100:3) și legământul (Psalmii 28:9; Evrei 13:20). Imaginea Păstorului divin care îl îndrumă pe Iosif ca pe o turmă (Psalmii 80:1) face poate aluzie la binecuvântarea primită de Iosif de la Iacov, în care Dumnezeu apare ca păstor al lui Israel (Geneza 49:24). Regii erau considerați păstorii poporului lor (2 Samuel 5:2). Cu toate acestea, numai Dumnezeu merită cu adevărat acest titlu, pentru că majoritatea conducătorilor omenești nu se ridicau la înălțimea unei astfel de chemări. Numai Domnul Isus S-a ridicat, de aceea este numit Păstorul cel bun.

2. Citește Ioan 10:11-15. Ce spune Isus despre Sine ca Păstorul cel bun?

Ioan 10:11-15

¹¹ Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun Își dă viața pentru oi.

¹² Dar cel plătit, care nu este păstor și ale cărui oi nu sunt ale lui, când vede lupul venind, lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie.

¹³ Cel plătit fuge, pentru că este plătit și nu-i pasă de oi.

¹⁴ Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, și ele Mă cunosc pe Mine,

¹⁵ așa cum Mă cunoaște pe Mine Tatăl și cum cunosc Eu pe Tatăl; și Eu Îmi dau viața pentru oile Mele.

Legătura strânsă dintre Păstorul divin și turma Lui se vede din faptul că turma cunoaște vocea inconfundabilă a Păstorului (Ioan 10:4,27). Chiar și în zilele noastre, ciobanii din Orientul Mijlociu își pot strânge turma care s-a amestecat cu o alta prin simpla strigare a oilor, care recunosc și urmează vocea păstorului lor.

Uneori, turma lui Dumnezeu suferă diferite necazuri, pe care oamenii le traduc drept un semn al nemulțumirii și abandonului lui Dumnezeu. Cu toate acestea, Păstorul cel bun nu Își părăsește niciodată oile rătăcite, ci caută să le salveze. Aceasta este o ilustrare vie a relației lui Dumnezeu cu poporul Său. El este dispus să moară pentru oile Lui (Ioan 10:11,15) și, în mod paradoxal, să devină un miel de jertfă pentru ele (Ioan 1:29). De asemenea, Isus a confirmat că Își va chema oile din alte staule și le va uni pe toate într-o singură turmă (Ioan 10:16).

În ce fel poți profita zilnic la nivel practic de îngrijirea Domnului Isus, Păstorul nostru cel bun?

Luni, 26 februarie

Mesia care suferă

3. Citește Psalmii 22 și 118:22. Cum a fost Mesia tratat de către cei pe care venise să îi salveze?

Psalmul 22

¹ Dumnezeuule! Dumnezeuule! Pentru ce m-ai părăsit și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără s-ascuți plângerile mele?

² Strig ziua, Dumnezeuule, și nu-mi răspunzi: strig și noaptea, și tot n-am odihna.

³ Totuși Tu ești Cel Sfânt și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.

⁴ În Tine se încredeau părinții noștri: se încredeau, și-i izbăveai.

⁵ Strigau către Tine, și erau scăpați; se încredeau în Tine, și nu rămâneau de rușine.

⁶ Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns de ocara oamenilor și disprețuit de popor.

- ⁷ Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic:
- ⁸ „S-a încrezut în Domnul! Să-l mântuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!”
- ⁹ Da, Tu m-ai scos din pântecele mamei, m-ai pus la adăpost de orice grijă la țâțele mamei mele;
- ¹⁰ de când eram la sânul mamei, am fost sub paza Ta, din pântecele mamei ai fost Dumnezeuul meu.
- ¹¹ Nu Te depărta de mine, căci s-apropie necazul, și nimeni nu-mi vine în ajutor.
- ¹² O mulțime de tauri sunt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă înconjoară.
- ¹³ Își deschid gura împotriva mea ca un leu care sfâșie și răcnește.
- ¹⁴ Am ajuns ca apa care se scurge, și toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara și se topește înăuntrul meu.
- ¹⁵ Mi se usucă puterea ca lutul și mi se lipește limba de cerul gurii: m-ai adus în țărâna morții.
- ¹⁶ Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele;
- ¹⁷ toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc;
- ¹⁸ își împart hainele mele între ei și trag la sorti pentru cămașa mea.
- ¹⁹ Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Tăria mea, vino degrabă în ajutorul meu!
- ²⁰ Scapă-mi sufletul de sabie și viața din ghearele câinilor!
- ²¹ Scapă-mă din gura leului și scoate-mă din coarnele bivolului!
- ²² Voi vesti Numele Tău fraților mei și Te voi lăuda în mijlocul adunării.
- ²³ Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L! Voi toți, sămânța lui Iacov, slăviți-L! Cutremurați-vă înaintea Lui, voi toți, sămânța lui Israel!
- ²⁴ Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenorocit și nu-Și ascunde fața de el, ci îl ascultă când strigă către El.
- ²⁵ În adunarea cea mare, Tu vei fi pricina laudelor mele: și-mi voi împlini juruințele în fața celor ce se tem de Tine.
- ²⁶ Cei săraci vor mânca și se vor sătura, cei ce caută pe Domnul, Îl vor lăuda: veselă să vă fie inima pe vecie!
- ²⁷ Toate marginile pământului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul: toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta.
- ²⁸ Căci a Domnului este împărăția: El stăpânește peste neamuri.
- ²⁹ Toți cei puternici de pe pământ vor mânca și se vor închina și ei; înaintea Lui se vor pleca toți cei ce se coboară în țărână, cei ce nu pot să-și păstreze viața.

³⁰ O sămânță de oameni Îi va sluji; și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei.

³¹ Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște.

Psalmii 118:22

²² Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului clădirii.

Mulți psalmi exprimă agonia îndurată de Mesia din cauza senzației că a fost abandonat complet (vezi Psalmii 42, 88, 102). Psalmul 22 este o profeție mesianică directă, pentru că multe detalii din acest psalm nu pot fi confirmate istoric în legătură cu regele David, dar se potrivesc perfect cu circumstanțele morții lui Hristos. Isus S-a rugat pe cruce folosind cuvinte din versetul 1 al Psalmului 22 (vezi Matei 27:46).

Chinul separării Domnului Hristos de Tatăl Lui, provocat de faptul că Hristos purta păcatele întregii lumi, poate fi măsurat numai prin prisma apropierii Lor, anume prin unitatea lor fără egal (Ioan 1:1,2; Ioan 10:30). Totuși, nici chiar adâncimile suferinței inexplicabile nu au putut distruge unitatea dintre Tată și Fiul. În senzația Lui de abandon total, Domnul Hristos s-a încredințat pe deplin Tatălui, în ciuda hăului de disperare cu care Se confrunta.

Imaginea amenințătoare a taurilor puternici, a leilor care răcnesc și a câinilor evidențiază cruzimea și animozitatea oamenilor cu care Domnul Isus, comparat cu un vierme inofensiv și neajutorat, S-a confruntat în ultimele ore ale vieții Sale. Cu o acuratețe uimitoare, Psalmul 22 redă spusele pline de venin ale mulțimii care L-a batjocorit pe Isus prin chiar cuvintele adresate de El Tatălui (Psalmii 22:1,8; Matei 27:43) și faptul că soldații și-au împărțit între ei hainele lui Isus (Psalmii 22:18; Matei 27:35). Prea puțin înțelegeau oamenii că „viermele” pe care căutau să Îl zdrobească avea să devină piatra din capul unghiului templului și să îi întărească temelia (Psalmii 118:22).

În ciuda tuturor acestor lucruri, Mesia cel respins a devenit Sursa salvării pentru poporul lui Dumnezeu după învierea Lui (Matei 21:42; Faptele 4:10-12). Domnul Hristos a fost respins de către omenire, dar Dumnezeu Și-a înălțat Fiul făcându-L „piatra din capul unghiului” din templul spiritual al lui Dumnezeu (Efeseni 2:20-22; 1 Petru 2:4-8). Pentru cei care resping această piatră, adică mijlocul lui Dumnezeu de mântuire, aceasta va deveni un agent al judecării (Isaia 8:14; Matei 21:44).

Isus a plătit pe cruce pedeapsa pentru fiecare păcat pe care l-ai comis vreodată. Cum îți influențează modul de viață faptul că El a suferit în numele tău? Cât de detestabil îți se pare păcatul?

Veșnic devotat legământului Său

4. Citește Psalmii 89:27-32,38-46 și Psalmii 132:10-12. Despre ce este vorba în legământul cu David? Ce pare să îl fi pus în pericol?

Psalmii 89:27-32,38-46

- ²⁷ Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului.
- ²⁸ Îi voi păstra totdeauna bunătatea Mea, și legământul Meu îi va fi neclintit.
- ²⁹ Îi voi face veșnică sămânța, și scaunul lui de domnie, ca zilele cerurilor.
- ³⁰ Dacă fiii lui vor părăsi legea Mea și nu vor umbla după poruncile Mele,
- ³¹ dacă vor călca orânduiri Mele și nu vor păzi poruncile Mele,
- ³² atunci le voi pedepsi fărădelegile cu nuiua, și nelegiuirile cu lovituri;
- ³⁸ Și totuși, Tu l-ai îndepărtat și Te-ai mâniat pe unsul Tău;
- ³⁹ ai nesocotit legământul făcut cu robul Tău; i-ai doborât și i-ai pângărit cununa.
- ⁴⁰ I-ai prăbușit toate zidurile și i-ai dărâmat toate cetățile.
- ⁴¹ Toți trecătorii îl jefuiesc și a ajuns de batjocura vecinilor lui.
- ⁴² Ai înălțat dreapta potrivnicilor lui, ai înveselit pe toți vrăjmașii lui,
- ⁴³ ai făcut ca ascuțișul sabiei lui să dea înapoi și nu l-ai sprijinit în luptă.
- ⁴⁴ Ai pus capăt strălucirii lui și i-ai trântit la pământ scaunul de domnie;
- ⁴⁵ i-ai scurtat zilele tinereții și l-ai acoperit de rușine. – (Oprire)
- ⁴⁶ Până când, Doamne, Te vei ascunde fără încetare și-Ți va arde mânia ca focul?

Psalmii 132:10-12

- ¹⁰ Pentru robul Tău David, nu lepăda pe unsul Tău!” –
- ¹¹ Domnul a jurat lui David adevărul și nu Se va întoarce de la ce a jurat: „Voi pune pe scaunul tău de domnie un fiu din trupul tău.
- ¹² Dacă fiii tăi vor păzi legământul Meu și învățăturile Mele pe care li le voi da, vor ședea și fiii lor în veci pe scaunul tău de domnie.” –

Legământul cu David conține promisiunea lui Dumnezeu că va întări pentru totdeauna succesiunea la tron a lui David și va face să prospere poporul lui Dumnezeu (2 Samuel 7:5-16; Psalmii 89:1-4,19-37; 132:12-18). Permanența legământului avea la bază jurământul solemn și credincioșia regelui față de Dumnezeu. Cu toate acestea, chiar și regii devotați, precum David, nu erau întotdeauna credincioși lui Dumnezeu. Psalmul 89 deplânge realitatea dură a ceea ce pare să indice că glorioasele

făgăduințe ale legământului davidic s-au pierdut. E Israel părăsit de Dumnezeu pentru totdeauna? Răspunsul, desigur, este „Nu!”

Mânia lui Dumnezeu este într-adevăr o expresie a judecății divine (38:1; 74:1). Totuși nu durează pentru totdeauna, pentru că iubirea veșnică a lui Dumnezeu iartă păcatele poporului atunci când acesta se pocăiește. Dar, atât cât durează, nemulțumirea lui Dumnezeu față de oamenii păcătoși este serioasă. Oamenii simt consecințele amare ale neascultării lor și realizează gravitatea păcatelor lor (89:38-46). Așa că ei întreabă: „Până când?”, făcând apel la caracterul trecător al mâniei lui Dumnezeu (89:46). Speranța înnoită izvorăște din certitudinea că Dumnezeu va fi credincios și Își va aminti de harul Său (89:47,50).

Pe scurt, deși componenta umană a legământului a dat greș, poporul putea să se bazeze pe făgăduința privind planurile neschimbătoare ale lui Dumnezeu prin Mesia, care întruchipează toată neprihănirea și mântuirea lui Israel și a întregii lumi. Adică, la sfârșit, Dumnezeu va învinge, iar împărăția Lui va fi întemeiată pentru totdeauna – dar numai datorită lui Isus, nu datorită poporului lui Dumnezeu.

Isus Hristos este Mesia și Fiul lui David (Matei 1:1; Evrei 1:8). El este numit „Cel Întâi Născut din toată zidirea” (Coloseni 1:15), făcând aluzie la versetul 27 din Psalmul 89, unde David, care Îl prefigura pe Hristos, este numit întâiul născut al lui Dumnezeu. „Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului.” În mod clar, titlul de „întâi născut” nu exprimă statutul real al lui David, pentru că David era al optulea copil al părinților săi (1 Samuel 16:10,11). Este la fel și în cazul lui Isus. Titlul semnifică onoarea și autoritatea Lui specială (Coloseni 1:16,20-22). Dumnezeu L-a făcut pe Isus Regele suprem peste întreaga lume atunci când L-a înviat (Faptele 2:30,31).

Miercuri, 28 februarie

Veșnic împărat cu o putere neegalată

5. Citește Psalmii 2; 110:1-3; 89:4,13-17 și 110:1,2,5,6. Ce ne învață aceste texte despre Hristos ca împărat?

Psalmul 2

¹ Pentru ce se întărită neamurile și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?

² Împărații pământului se răscoală, și domnitorii se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând:

³ „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor!”

⁴ Cel ce șade în ceruri râde, Domnul Își bate joc de ei.

⁵ Apoi, în mânia Lui, le vorbește și-i îngrozește cu urgia Sa, zicând:

⁶ „Totuși, Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt.”

⁷ „Eu voi vesti hotărârea Lui” – zice Unsul – „Domnul Mi-a zis: „Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am născut.

⁸ Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire!

⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier și le vei sfărâma ca pe vasul unui olar.”

¹⁰ Acum, dar, împărați, purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătură, judecătorii pământului!

¹¹ Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă, tremurând.

¹² Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră, căci mânia Lui este gata să se aprindă! Ferice de toți câți se încred în El!

Psalmii 110:1-3

¹ Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” –

² Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii Tale, zicând: „Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi!”

³ Poporul Tău este plin de înflăcărare, când Îți aduni oștirea; cu podoabe sfinte, ca din sânul zorilor, vine tineretul Tău la Tine, ca roua.

Psalmii 89:4,13-17

⁴ „Îți voi întări sămânța pe vecie și-n veci îți voi așeza scaunul de domnie.”

¹³ Brațul Tău este puternic, mâna Ta este tare, dreapta Ta este înălțată.

¹⁴ Dreptatea și judecata sunt temelii scaunului Tău de domnie; bunătatea și credincioșia sunt înaintea feței Tale.

¹⁵ Ferice de poporul care cunoaște sunetul trâmbiței, care umblă în lumina feței Tale, Doamne!

¹⁶ El se bucură neîncetat de Numele Tău și se fălește cu dreptatea Ta.

¹⁷ Căci Tu ești fala puterii lui; și, în bunăvoința Ta, ne ridici puterea noastră.

Psalmii 110:1,2,5,6

¹ Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” –

² Domnul va întinde din Sion toiagul de cârmuire al puterii Tale, zicând: „Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor Tăi!”

⁵ Domnul, de la dreapta Ta, zdrobește pe împărați în ziua mâniei Lui.

⁶ El face dreptate printre neamuri: totul este plin de trupuri moarte; El zdrobește capete pe toată întinderea țării.

Descrierea lui Dumnezeu ca Tatăl lui Mesia face trimitere la încoronarea regelui când era primit în legământul lui Dumnezeu (Psalmii 2:7; 89:26-28). Versetul 7 din Psalmul 2 prevede învierea și înălțarea lui Hristos ca zorii noului legământ veșnic și ai preoției regale a lui Hristos (Faptele 13:33-39; Evrei 1:5, 5:5). Mesia stă la dreapta lui Dumnezeu ca cineva care are onoare și autoritate fără precedent (Psalmii 110:1; Faptele 7:55,56). „Mai mult, interdependența dintre Domnul și «Unsul» (Mesia) sugerează chiar intenția de a-L identifica pe acest Mesia davidic cu Domnul Însuși. [...] Dacă Cel care stă la dreapta este Domnul, atunci Domnul este Mesia, deoarece și Acesta din urmă este văzut la dreapta [vezi Psalmii 110:1,5]” (Jacques Doukhan, *On the Way to Emmaus*, 2012 , p. 26, 27).

La sfârșit, Hristos va avea biruința deplină asupra vrăjmașilor Săi. Punerea dușmanilor sub picioare reflectă obiceiul regilor din Orientul Apropiat de a-și pune piciorul pe gâtul dușmanilor lor învinși pentru a-și demonstra dominația totală asupra lor. Cu toate acestea, toiagul lui Hristos nu este aici un instrument de tortură (Psalmii 2:9; 110:2).

Toiagul a fost inițial purtat de către șefii de trib/seminție ca un simbol al tribului/seminției (Numeri 17:2-10). Toiagul lui Hristos provine din Sion pentru că El reprezintă poporul din Sion. Toiagul Lui este un simbol al judecății divine, care pune capăt stăpânirii răului și descrie domnia fără egal a lui Hristos (Apocalipsa 2:27; 12:5). Chiar și împărății cei răi primesc șansa de a se pocăi și de a se supune lui Mesia (Psalmii 2:10-12). O descriere grafică a victoriei finale a lui Hristos se găsește în scena din Daniel 7 a momentului de dinaintea revenirii Domnului Isus, care arată că, după ce se rostește judecata și se face „dreptate sfinților Celui Preaînalt” (Daniel 7:22), este întemeiată împărăția Lui, și „împărăția Lui este o împărăție veșnică” (7:27). Datorită crucii, făgăduința împărăției este certă. Tuturor celor care se încred în Împărat le este promisă o binecuvântare, iar poporul se bucură de suveranitatea lui Mesia și de domnia Lui dreaptă (Psalmii 2:12; 89:15-17).

Cât de bine este să știm că, da, la final, binele va învinge răul, se va face dreptate și durerea va dispărea pentru totdeauna! Cum să găsim alinare în acest adevăr când, din perspectivă omenească, răul pare să prospere?

„Preot în veac, în felul lui Melhisedec”

6. Citește Psalmii 110:4-7. În ce fel este unică preoția lui Hristos și ce mare speranță găsim în preoția cerească a lui Hristos?

Psalmii 110:4-7

⁴ Domnul a jurat, și nu-I va părea rău: „Tu ești preot în veac, în felul lui Melhisedec.” –

⁵ Domnul, de la dreapta Ta, zdrobește pe împărați în ziua mâniei Lui.

⁶ El face dreptate printre neamuri: totul este plin de trupuri moarte; El zdrobește capete pe toată întinderea țării.

⁷ El bea din pârâu în timpul mersului: de aceea Își înalță capul.

Domnul Îl înzestrează pe Mesia cu o stăpânire veșnică (Psalmii 110:1-3) și cu o preoție de un rang superior, de felul preoției lui Melhisedec (110:4-7). Domnul Își pecetluiește cuvântul cu o promisiune solemnă (Evrei 6:18). Jurământul lui Dumnezeu de a nu înceta să ne ofere un Preot desăvârșit este un semn al harului Său. Păcatele poporului Îl provoacă constant pe Dumnezeu să Își abandoneze poporul, dar jurământul Său garantează harul divin prin revocarea judecării din dreptul poporului pocăit (Exodul 32:14; Psalmii 106:45). Jurământul divin introduce un element nou în legământul davidic, declarând că împăratul Mesia este și Preot (Psalmii 110:4). Regii israeliți nu puteau îndeplini niciodată rolul de preoți levitici (Numeri 8:19; 2 Cronici 26:16-21). Când Scriptura menționează regi sau oameni care aduc jertfe, se subînțelege că le aduceau la preoți, iar aceștia le jertfeau de fapt. Psalmul 110 Îl deosebește pe regele Mesia de ceilalți regi și preoți ai lui Israel. Preoția veșnică a lui Hristos se trage de la Melhisedec, care era atât regele Salemului (Ierusalimului), cât și „preot al Dumnezeului celui Preaînalt” (Geneza 14:18-20). Vechiul Testament nu spune despre David sau la alt rege israelit că ar fi preot în felul lui Melhisedec, cu excepția Psalmului 110 – care vorbește despre un rege-preot deosebit în istoria lui Israel.

7. Citește Evrei 7:20-28. Care sunt implicațiile preoției superioare a lui Hristos?

Evrei 7:20-28

²⁰ Și, fiindcă lucrul acesta nu s-a făcut fără jurământ –

²¹ căci, pe când leviții se făceau preoți fără jurământ, Isus S-a făcut Preot prin jurământul Celui ce I-a zis: „Domnul a jurat și nu Se va căi: „Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec” –

²² prin chiar faptul acesta, El S-a făcut chezașul unui legământ mai bun.

- ²³ Mai mult, acolo au fost preoți în mare număr, pentru că moartea îi împiedica să rămână pururi.
- ²⁴ Dar El, fiindcă rămâne „în veac”, are o preoție care nu poate trece de la unul la altul.
- ²⁵ De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.
- ²⁶ Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri,
- ²⁷ care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale, și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut o dată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine însuși.
- ²⁸ În adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii; dar cuvântul jurământului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie.

Fiind atât Rege divin, cât și Preot veșnic, Hristos are o superioritate fără precedent asupra preoților și regilor umani; astfel putem avea speranță. Hristos este promotorul unui legământ superior, care are la bază jurământul lui Dumnezeu, nu promisiuni umane. El slujește în sanctuarul ceresc. Preoția Lui nu este afectată de păcat sau de moarte și astfel El poate mijloci pentru poporul Său și Îl poate salva pentru totdeauna. Lucrarea lui Hristos de împăcare, în calitate de Preot desăvârșit și milos, asigură poporul de rămânerea în prezența lui Dumnezeu (Evrei 6:19,20). Preoția regală a Domnului Hristos va pune capăt stăpânirii răului, nu doar în inima oamenilor, ci și în lume. El va împlini făgăduința din Psalmul 2, că fiecare popor și fiecare conducător vor fi supuși judecății regale a lui Hristos Isus (2:6-9; 110:1,2,5,6). Minunata preoție regală a lui Isus ne solicită la modul absolut ascultarea și încrederea.

Vineri, 1 martie

Un gând de încheiere

Studiu suplimentar

Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus, capitolul 1, „Dumnezeu cu noi”.

Fiind deopotrivă rugăciuni ale lui Hristos și rugăciuni despre Hristos, psalmii constituie o revelație unică despre persoana și lucrarea de răscumpărare a Domnului Hristos, Cel care este „Dumnezeu... cu noi” (Matei 1:23). Isus este „Dumnezeu... cu noi” în rugăciunile chinuitoare din toiu suferinței și abandonului. Este „Dumnezeu... cu noi” în apelurile desperate după dreptate și eliberare. Este „Dumnezeu... cu noi” prin faptul

că nu ne abandonează în rătăcirea și disperarea noastră, ci ne arată calea credinței biruitoare. El a devenit pentru noi Preot și Împărat veșnic pentru a ne salva de osânda veșnică a păcatului. În Hristos Isus – Împăratul davidic desăvârșit – își găsesc împlinirea toate promisiunile lui Dumnezeu de salvare (2 Corinteni 1:20).

„Prin natura Sa umană, Hristos a venit în legătură cu omenirea; prin divinitatea Sa, El stăpânește pe tronul lui Dumnezeu. Ca Fiul omului, El ne-a dat un exemplu de ascultare; ca Fiul lui Dumnezeu, El ne dă putere să ascultăm. Hristos a fost Cel care, din rugul de pe muntele Horeb, i-a vorbit lui Moise, zicând: «Eu sunt Cel ce sunt» [...] «Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: Cel ce se numește Eu sunt m-a trimis la voi»» (Exodul 3:14). Aceasta a fost garanția eliberării lui Israel. De aceea, când a devenit «asemenea oamenilor», El Însuși a declarat: Eu sunt. [...] Și nouă ne zice: «Eu sunt Păstorul cel bun». «Eu sunt Pâinea vie» (Ioan 10:11; 6:51).” (Hristos, *Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 24, 25).

Studiu zilnic

Biblia: Ieremia 21 – 27;

Ce era de făcut ca să nu izbucnească mânia Domnului ca un foc?
Ce lucru înseamnă a-L cunoaște pe Domnul?
Cine ajunsese ca Sodoma și Gomora?
Cât timp vor fi supuse toate neamurile împăratului Babilonului?

Ellen G. White, Divina vindecare, capitolul „Igienă generală”.

Cu ce substanțe este încărcat aerul închis din casă?